

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/118/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6710215658
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6710215658.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcov 1/ X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. X. XXXX/XX, XXX XX K., 2/ C.. Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. X. XXXX/XX, XXX XX K., obaja zastúpení advokátkou JUDr. Martinou Mészáros Bariakovou, so sídlom Bystrický rad 453/77, 960 01 Zvolen, proti žalovaným 1/ C.. L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX K., 2/ E.. U. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX K., obaja zastúpení Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Trhová 992/1, 960 01 Zvolen, IČO: 50 492 934 o určenie neplatnosti výpovede nájmu bytu a o určení polohy bytu, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/159/2010-676 z 12. marca 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku, ktorým súd prvej inštancie žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal mení tak, že:

- žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania o určenie neplatnosti výpovede nájmu jednoizbového bytu č. X nachádzajúceho sa na ulici V. X. č. XXXX/XX vo K. datovanej dňom 23.08.2010 v lehote do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov tohto konania.
- žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania o určenie, že byt č. XX na ulici V. X. č. XXXX/XX vo K. sa nachádza na podeste vpravo od schodiska do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov tohto konania.

II. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17Co/118/2019 do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v poradí štvrtým rozsudkom žalobu o určenie, že byt č. XX na druhom poschodí vo vchode č. XX bytového domu súpisného čísla XXXX na ulici V. X. vo K. (ďalej aj „byt č. XX“) zapísaný na žalobcov v katastri nehnuteľností pre katastrálne územie K. na LV č. XXXX sa nachádza na podeste vpravo od schodiska zamietol a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Dôvodom zamietnutia žaloby vo veci samej bolo nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na určení polohy bytu v zmysle § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“). Samostatné konanie o určenie polohy bytu č. XX je podľa názoru súdu prvej inštancie nadbytočné, keď táto otázka ako predbežná bola riešená v konaní o neplatnosť výpovede nájmu bytu v rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/159/2010-534 zo 16. mája 2017. Poloha bytu bola určená znaleckým posudkom C.. X. P.

1.1 Predmetom konania okrem určenia polohy bytu č. XX bolo aj určenie neplatnosti výpovede nájmu z 23.08.2010 k jednoizbovému bytu č. X nachádzajúceho sa na druhom poschodí bytového domu č.

XXXX vo vchode č. XX na ulici V. X. vo K. (ďalej aj „byt č. X“) a žalobcovia v tomto konaní v časti o žalobe o neplatnosť výpovede nájmu bytu č. X uspeli. Na základe čiastočného úspechu žalobcov a žalovaných v spore s odkazom na ustanovenie § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie vyhodnotil, že každá zo sporových strán bola v konaní úspešná a neúspešná v polovici a preto žiadnej z nich nárok na náhradu trov konania voči protistrane nevznikol.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie iba v druhom výroku o trovách konania napadli odvolaním žalobcovia s odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) Civilného sporového poriadku. Žalobcovia argumentovali, že aj keď sa na prvý pohľad môže rozdelenie úspechu v spore na polovice javiť ako logické, v skutočnosti to tak nie je, keďže žalobcovia boli úspešní vo väčšej časti a preto majú nárok na náhradu trov súdneho konania proti žalovaným. Poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/293/2017 z 21.11.2018, kde odvolací súd vyjadril pochybnosť, či po vykonaní znaleckého dokazovania ohľadom polohy bytu je ešte stále daný naliehavý právny záujem na tomto určení rozhodnutím súdu, keď už žalovaní jeho umiestnenie nespochybujú. Súd prvej inštancie však nevzal do úvahy skutočnosť, že od podania žaloby až po vypracovanie znaleckého posudku, teda od roku 2010 až po koniec roku 2016 (z dôvodov na strane žalovaných) bola sporná poloha bytu č. XX vo vlastníctve žalobcov, v dôsledku čoho boli žalobcovia nútení domáhať sa rozhodnutím súdu aj určenia polohy bytu č. XX. Odvolací súd v prvom zrušujúcom uznesení zo 17.12.2014 sp. zn. 17Co/985/2013 sám pripustil, že existuje naliehavý právny záujem na určení polohy bytu, nakoľko iba také určenie môže definitívne odstrániť právnu neistotu strán sporu ohľadom otázky, ktorý byt je vo vlastníctve žalobcov a ktorý majú iba v nájme. Ak bola žaloba žalobcov o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu dôvodná v celom rozsahu a žaloba o určenie polohy bytu bola dôvodná minimálne od podania žaloby (rok 2010) po vykonanie znaleckého dokazovania (rok 2016), mal súd prvej inštancie posúdiť, že žalobcovia boli úspešní vo väčšej časti sporu. Žaloba bola vo veci podaná v roku 2010 a meritórne bolo rozhodnuté v konaní začiatkom roku 2019. Žalobcovia vypočítali, že ak bola žaloba o určenie polohy bytu dôvodná počas rokov 2011, 2012, 2013, 2014, 2015 a 2016, vznikol im nárok na náhradu trov konania o určenie polohy bytu č. XX v rozsahu 75 % z dôvodu, že čas trvania sporu o určenie polohy bytu oproti času celkového trvania sporu zodpovedá 75 %.

2.1 Žalobcovia upozornili, že podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11.10.2012 sp. zn. 3MCdo/11/2011 v prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa na účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú a v takom prípade je potrebné samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov a zvážiť, či neúspech nebol len v nepatrnnej časti alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Vzápätí však vyslovili názor, že aj keď procesná úprava nevyklučuje, aby bolo o náhrade trov konania rozhodnuté dvoma samostatnými výrokmi, je podľa názoru žalobcov možné rozhodnúť o trovách konania jedným výrokom, ktorý predstavuje priemer vypočítaných nárokov na náhradu trov konania. V číselnom vyjadrení tak celkový nárok na náhradu trov konania proti žalovaným u žalobcov predstavuje 75 %, pretože v konaní o neplatnosť výpovede z nájmu bytu boli úspešní v rozsahu 100 %, v konaní o nároku na určenie polohy bytu č. XX by im vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % (75 % úspech žalobcov mínus 25 % neúspech žalovaných = 50 % úspechu žalobcov). Okrem toho výsledok sporu čo do otázky určenia polohy bytu závisel od výsledkov znaleckého dokazovania a je potrebné zohľadniť aj tú skutočnosť, že trovy konania vznikli žalobcom v súvislosti so správaním sa žalovaných, ktorí po značnú časť trvania sporu nedôvodne namietali polohu bytu č. XX. Časové hľadisko úspešnosti v spore predstavuje podľa žalobcov v danom prípade najspravodlivejší pohľad na celú vec. Na ťarchu žalobcov nemôže súd pričítať, že na základe výzvy súdu prvej inštancie nevzali žalobu v časti o určenie polohy bytu č. XX späť.

2.2 V rozpore s odôvodnením odvolania navrhovali žalobcovia odvolaciemu súdu zmeniť v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobcom bude priznaný nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v rozsahu 100 %.

3. Výrok o náhrade trov konania v rozsudku súdu prvej inštancie označili žalovaní za súladný s ustanovením § 255 ods. 2 C. s. p. Úvahu žalobcov o tom, ako dlho počas konania bola ich žaloba dôvodná, keď výsledkom konania bolo zamietnutie žaloby, považujú za nesprávnu. Už samotné rozšírenie žaloby o určenie, že byt žalobcov sa nachádza na podeste bytového domu vpravo nebolo žiadnym spôsobom odôvodnené a na takomto určení neexistoval právny záujem z dôvodu, že táto otázka sa prejednávala v spore ako otázka predbežná. Pre úspešnosť v spore je rozhodujúce, či sa výrok rozsudku zhoduje so žalobou žalobcov. Za podstatné žalovaní považujú, že žalobcovia ešte pred právoplatnosťou rozsudku súdu prvej inštancie v I. výroku „tento byt“ (zrejme byt č. X - poznámka

odvolacieho súdu) dňa 02.04.2019 od žalovaných kúpili. Navrhli potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku ako vecne správny.

4. Odvolanie žalobcov prejednal odvolací súd (krajský súd v zmysle § 34 C. s. p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že predmetom odvolacieho konania je iba rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, pre ktoré je rozhodujúci výsledok sporu vo veci samej a pre účely rozhodovania o trovách konania sa žiadne dokazovanie nevykonáva a neposudzuje ani dôležitý verejný záujem, keďže ide o rozhodnutie o nárokoch medzi stranami sporu. Viazanosť rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 C. s. p. platí aj v prípade odvolania proti výroku o trovách konania. Žalobcovia napádajú výrok o trovách konania v celom rozsahu s uvedením troch odvolacích dôvodov, z ktorých dva (§ 365 ods. 1 písm. b/ a d/ Civilného sporového poriadku) uplatnili iba formálne citáciou odvolacieho dôvodu podľa ustanovení Civilného sporového poriadku a v texte odvolania argumentujú len k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku, z tohto dôvodu odvolací súd zameral prieskum správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v druhom výroku len z hľadiska právneho posúdenia veci.

5. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v bode 4 a 5 bez poznania obsahu spisu nemusí čitateľovi rozsudku poskytnúť úplnú informáciu o dôvode súdom prvej inštancie zvoleného spôsobu rozhodnutia o trovách konania, preto považuje odvolací súd, ktorý podľa § 388 C. s. p. zmenil v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie za potrebné uviesť, že sa na základe žaloby doručenej Okresnému súdu Zvolen dňa 12.10.2010 pôvodne viedol spor na návrh žalobcov proti žalovaným o platnosť výpovede nájmu bytu č. X na Y. poschodí v bytovom dome súpisného čísla XXXX vo vchode č. XX na ulici V. X. vo K. a až uznesením z 1. februára 2013 pripustil súd prvej inštancie zmenu žaloby tak, že okrem určenia (ne)platnosti výpovede nájmu L. bytu č. X na ulici V. X. č. XXXX/XX vo K. bude rozhodovať na návrh žalobcov aj o tom, kde sa nachádza byt č. XX situovaný rovnako na Y. poschodí vo vchode č. XX bytového domu súpisného čísla XXXX na ulici V. X. vo K.. Dôvodom zmeny žaloby a jej rozšírenia zo strany žalobcov bolo, že kým byt č. XX vlastnili, byt č. X bol vo vlastníctve žalovaných a žalobcovia boli jeho nájomcami; medzi stranami sporu však vznikol spor o tom, kde sú hranice bytov č. X a XX (obvodové múry) z dôvodu, že žalobcovia navzájom prepojili byty č. X a XX a práve vykonanie týchto stavebných úprav bolo aj jedným dôvodom výpovede nájmu bytu č. X. Prvýkrát rozhodol súd prvej inštancie vo veci rozsudkom č. k. 12C/159/2010-322 z 11. septembra 2013 tak, že žalobu zamietol v celom rozsahu (vo vzťahu k obom nárokom) a tento jeho rozsudok zrušil odvolací súd uznesením sp. zn. 17Co/985/2013 zo 17. decembra 2014, v ktorom odvolací súd konštatoval nepresnosti v označovaní bytov č. X a XX vo viacerých právnych listinách, že znalecký posudok C.. C. U. č. 80/1997 vzhľadom na chyby v tomto znaleckom posudku nielen v jeho textovej časti, ale aj rozporu situačného náčrtu o polohe bytov č. X a XX so Zameraním jestvujúceho stavu vyhotoveného P. s. r. o. K. vo februári 1995 vedú k záveru, že medzi stranami sporu existuje stav právnej neistoty, ku ktorému bytu z hľadiska jeho polohy na Y. poschodí na ulici V. X. č. XX vo K. majú žalobcovia vlastnícke právo a ktorý byt majú v nájme a rovnako to platí aj zo strany žalovaných a táto neistota môže byť odstránená žalobou na určenie, kde sa nachádza byt č. XX (ktorá nie je žalobou na určenie vlastníckeho práva k bytu č. XX) na základe odborného vyjadrenia alebo znaleckého posudku a že na takomto určovacom výroku existuje naliehavý právny záujem. Následne súd prvej inštancie nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom C.. G. P., ktorý dňa 26.02.2016 podal vo veci znalecký posudok č. 35/2016, v ktorom jednoznačne určil polohu, rozlohu a hranice obvodových stien bytov č. X a č. XX nachádzajúcich sa na Y. poschodí bytového domu súpisného čísla XXXX vo vchode č. XX na ulici V. X. vo K.. Vychádzajúc z tohto znaleckého posudku súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 12C/159/2010-534 zo 16. mája 2017 rozhodol o neplatnosti výpovede nájmu z 23.08.2010 k L. bytu č. X na ulici V. X. č. XXXX/XX vo K. a žalovaným uložil povinnosť nahradiť žalobcom 100 % trov konania. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie za jednoznačné zistenie označil, že byt č. X v nájme žalobcov sa nachádza na Y. poschodí na ľavej strane a byt č. XX v ich vlastníctve na pravej strane podesty z pohľadu schodiska. V tomto rozsudku opomenul súd prvej inštancie rozhodnúť o druhom samostatnom nároku, ktorým bolo určenie polohy bytu č. XX a snažil sa to reparovať doplniacim rozsudkom č. k. 12C/159/2010-563 z 27.06.2017, ktorý bol z dôvodu procesných pochybení súdu prvej inštancie zrušený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/293/2017 z 21. novembra 2018 a zároveň potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 12C/159/2010-534 zo 16. mája 2017 vo výroku, ktorým súd prvej inštancie určil, že výpoveď nájmu zo dňa 23.08.2010 L. bytu č. X na ulici V. X. č. XX vo K. je neplatná. Keďže stále nebol vyriešený predmet celého konania, odvolací súd uznesením sp. zn. 17Co/293/2017 zrušil aj výrok o trovách konania v rozsudku č. k. 12C/159/2010-534 zo 16. mája 2017 a súdu prvej inštancie uložil v prípade, ak žalobcovia zotrývajú na žalobe o určenie polohy bytu č.

XX rozhodnúť o tomto nároku a opätovne o trovách celého konania s upozornením, že je potrebné ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie skúmať existenciu naliehavého právneho záujmu na určovacom výroku o polohe bytu č. XX vzhľadom na to, že po doručení znaleckého posudku C.. X. P. č. 35/2016 už žalovaní polohu jednotlivých bytov nespochybujú. Rozsudok odvolacieho súdu sp. zn. 17Co/293/2017 bol doručený stranám sporu a súd prvej inštancie v zmysle dôvodov rozhodnutia odvolacieho súdu osobitne vyzval žalobcov na oznámenie, či trvajú na žalobe o určení polohy bytu č. XX, na čo žalobcovia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne oznámili, že naďalej trvajú na tom, aby súd aj o tomto nároku rozhodol samostatným výrokom rozhodnutia. Rozsudkom č. k. 12C/159/2010-676 z 12. marca 2019 rozhodol súd prvej inštancie o zamietnutí žaloby o určenie polohy bytu č. XX a podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, majúc za to, že úspech v spore v jednom samostatnom nároku sa na oboch stranách vyrovná neúspechu o druhom nároku.

6. Podľa § 255 ods. 1, 2 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

7. Žalobcovia správne v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o trovách konania argumentujú rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/11/2011 z 11. októbra 2012 (ktoré je v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 6Cz/74/67 z 31.05.1967 uverejnenom v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod publikačným číslom 116/1967), podľa ktorého, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov (strán sporu podľa Civilného sporového poriadku), ďalej zvážiť, či neúspech nebol len v nepatrnej časti alebo či rozhodnutie o výške nezáviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní.

8. Uvedené rozhodnutie sa vzťahuje k ustanoveniu § 142 ods. 1 a 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ktorý bol nahradený Civilným sporovým poriadkom, ale je podľa názoru odvolacieho súdu stále aktuálne. Rovnaký názor vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/25/2012 zo 4. apríla 2013, v ktorom najvyšší súd vysvetlil, že rozhodovanie súdu o náhrade trov konania podľa § 142 Občianskeho súdneho poriadku závisí od miery úspechu vo veci. Úspech v konaní treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom pod úspechom treba rozumieť úspech v zmysle procesného výsledku. Procesný úspech v plnom rozsahu na strane žalobcu znamená stav, pri ktorom súd v plnom rozsahu vyhovie jeho návrhu vo veci a vydá rozsudok v súlade s navrhovaným petítom.

9. Rozhodovanie o trovách konania podľa § 255 Civilného sporového poriadku je rovnako založené na zásade úspechu vo veci a žiadne časové hľadisko trvania sporu nezohľadňuje. Nie je vylúčené, že žaloba odôvodnená v čase jej doručenia súdu sa pre zmenu skutkovej situácie stane v priebehu súdneho sporu bezdôvodnou a je na žalobcovi, aby zvážil, či bude pokračovať v súdnom spore, ktorého predmet odpadol a vystaví sa tak následku v podobe povinnosti zaplatiť protistrane náhradu trov konania. Aj za súčasnej procesnoprávnej úpravy je možné zohľadniť procesné zavinenie strany sporu na zastavení konania v zmysle judikatúry všeobecných súdov, ktorá sa vzťahovala k ustanoveniu § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy, ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca, čo výslovne judikoval Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. II. ÚS 569/2017 z 20. marca 2018. Argumentácia žalobcov v odvolaní, že ak počas 6 rokov trvania sporu dôvodne žiadali rozhodnutím súdu určiť, kde leží byt č. XX v ich vlastníctve, aj keď v konečnom dôsledku touto žalobou neuspeli, vo svetle týchto rozhodnutí, ale najmä zákonných ustanovení o náhrade trov konania, priliehavá nie je.

10. Dôvodne však žalobcovia namietali nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď neposúdil úspech strán sporu v jednotlivých samostatných nárokoch (jeden nárok o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu č. X, druhý nárok o určenie polohy bytu č. XX) samostatne, keď v zmysle vyššie citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spoločným pre tieto samostatné veci bolo

iba to, že sa prejednávajú v jednom konaní. Obe mohli byť samostatne predmetom súdneho konania, bolo preto potrebné u každej z týchto samostatných vecí posúdiť úspech strán sporu podľa výsledku konania.

11. V spore o určenie neplatnosti výpovede nájmu L. bytu č. X uspeli žalobcovia v celom rozsahu, z tohto dôvodu im patrí nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovaným. Naopak v spore o určenie polohy bytu č. XX je potrebné za úspešnú stranu sporu považovať žalovaných, keď žaloba žalobcov bola v tejto veci zamietnutá a je nepodstatné, že len pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení a podľa § 255 ods. 1 C. s. p. vo vzťahu k tomuto uplatnenému nároku vznikla žalobcom povinnosť nahradiť žalovaným trovy konania v plnom rozsahu. Odvolací súd podľa § 388 Civilného sporového poriadku zmenil rozsudok súdu prvej inštancie z 12. marca 2019 v napadnutej časti (II. výrok o trovách konania) tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Spôsob výpočtu odmeny advokáta pri spojení dvoch alebo viacerých vecí, v prípade spoločných úkonov pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

12. Podstatnou argumentáciou žalobcov v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, že o nároku strán sporu na náhradu trov konania mal súd prvej inštancie rozhodnúť u každého nároku samostatným výrokom, žalobcovia v odvolacom konaní uspeli, z tohto dôvodu odvolací súd podľa § 255 ods. 1 C. s. p. uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť nahradiť žalobcom trovy tohto odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17Co/118/2019 v rozsahu 100 %.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).